

Sygn. akt X P 628/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 września 2017r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu Wydział X Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Marcin Szajner

Protokolant: Monika Biegańska

po rozpoznaniu w dniu 22 września 2017r. we Wrocławiu

przy udziale -

sprawy z powództwa K. W.

przeciwko (...) spółka z o.o. z siedzibą w C.

o wynagrodzenie, ekwiwalent za urlop, wydanie świadectwa pracy, odprawę w związku z

rozwiązaniem umowy o pracę z przyczyn niedotyczących pracownika

I. zasądza od strony pozwanej (...) spółka z o. o. z siedzibą w C. na rzecz powódki K. W. kwotę 33.026,74 zł brutto (trzydzieści trzy tysiące dwadzieścia sześć złotych siedemdziesiąt cztery grosze), na którą składają się należności pracownicze: w kwocie 16.608, 82 zł brutto tytułem wynagrodzenia za pracę w okresie lipiec-październik 2016r, w kwocie 6.114,00 zł brutto tytułem odprawy w związku z rozwiązaniem umowy o pracę z przyczyn niedotyczących pracownika oraz w kwocie 10.303,92 zł brutto tytułem ekwiwalentu za urlop wypoczynkowy;

II. umarza postępowanie w sprawie w zakresie ograniczonego żądania pozwu;

III. nakazuje stronie pozwanej uiścić na rzecz Skarbu Państwa (kasa Sądu Rejonowego dla Wrocławia- Śródmieścia) kwotę 1.652 zł tytułem opłaty od pozwu od uiszczenia, której powódka była zwolniona z mocy ustawy;

IV. wyrokowi w punkcie I sentencji wyroku nadaje rygor natychmiastowej wykonalności do wysokości kwoty 21.800 zł brutto.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 30 września 2016 r. (prezentata Biura Podawczego tut. Sądu) powódka K. W. wniosła o zasądzenie od strony pozwanej, (...) Sp. z o.o. w C., kwoty 51 224,57 zł brutto, w tym: kwoty 27 806,65 zł brutto wraz z ustawowymi odsetkami tytułem niewypłaconego wynagrodzenia za pracę za okres od lipca do października 2016 r., kwoty 13 114 zł brutto tytułem odprawy pieniężnej, kwoty 10 303,92 zł brutto tytułem ekwiwalentu za urlop wypoczynkowy, oraz o nakazanie stronie pozwanej wydania powódce świadectwa pracy. Powódka wniosła również o zasądzenie od strony pozwanej kosztów procesu wg norm przepisanych (k. 2 – 8, 30, 31).

Uzasadniając swoje stanowisko w sprawie powódka wskazała, że w dniu 31 sierpnia 2012 r. zawarła umowę o pracę na czas nieokreślony na stanowisku pracownik operacyjny ze spółką (...) Sp. z o.o. w K.. Z dniem 29 marca 2013 r. powódka awansowała na stanowisko zastępcy kierownika oddziału własnego. 30 kwietnia 2014 r. powódka otrzymała zawiadomienie o przejściu zakładu pracy na innego pracodawcę, tj. (...) Sp. z o.o. w K.. Od dnia 1 czerwca 2014 r. nowa spółka przejęła wszelkie prawa i obowiązki pracodawcy. Z dniem 30 maja 2014 r. powódka objęła stanowisko kierownika oddziału własnego. Zmianie uległy także warunki wynagrodzenia. Od dnia 1 kwietnia 2015 r. część zakładu pracy przejęta została przez nowego pracodawcę, (...) Sp. z o.o. w K.. Następnie, w związku z likwidacją oddziału, w którym pracowała powódka, zaproponowano powódce przejście do innego oddziału przy zachowaniu takich samych warunków umowy. W związku z tym w dniu 1 marca 2016 r. podpisano porozumienie zmieniające, a zmiana warunków obejmowała zmianę lokalizacji z oddziału (...) na oddział (...). Porozumienie podpisano ze spółką (...) Sp. z o.o. 25 lipca 2016 r. nastąpiło wręczenie zwolnień grupowych dla pracowników, w tym dla powódki. Tego dnia powódka otrzymała rozwiązanie umowy o pracę za wypowiedzeniem z przyczyn nie dotyczących pracowników, będące następstwem restrukturyzacji w zakresie obsługi przesyłek listowych, a więc w związku z likwidacją stanowiska pracy. W wypowiedzeniu została zawarta informacja o przewidywanym wypłaceniu odprawy pieniężnej w wysokości należnej na moment rozwiązywania stosunku pracy, tj. w wysokości dwumiesięcznego wynagrodzenia.

Powódka wskazała dalej, że w dniu 10 sierpnia 2016 r. pracownicy otrzymali komunikat z Działu Prawnego o umowie sprzedaży udziałów w spółce (...) Sp. z o.o. zawartej przez (...) S.A. dnia 8 sierpnia 2016 r. ze spółką (...) Sp. z o.o. w W.. Tym samym Grupa (...) .pl, do której należała dotąd spółka (...) Sp. z o.o., nie miała już nic wspólnego ze spółką (...) Sp. z o.o. 11 sierpnia 2016 r. Prezes Zarządu (...) S.A. wydał komunikat dla pracowników informując, że nowy właściciel przejął wszelkie prawa i obowiązki, a więc ze wszystkimi sprawami formalnymi czy personalnymi należy kontaktować się z nowym właścicielem.

Ostatnim dniem pracy powódki był dzień 12 sierpnia 2016 r., kiedy to powódka dopełniła wszelkich formalności celem zamknięcia podległego jej oddziału. Powódka, mimo wniosków do pracodawcy, nie otrzymała od niego informacji o miejscu wykonywania pracy do końca okresu wypowiedzenia. Nie otrzymała także zwolnienia ze świadczenia pracy. Powódka wysłała informację o gotowości do pracy na wszystkie podane przez pracodawcę adresy e – mail. Jednocześnie powódka podała w wiadomościach numer konta bankowego, na które należy przesłać wynagrodzenie. Na dzień wniesienia pozwu powódka nie otrzymała wynagrodzenia za miesiące lipiec i sierpień 2016 r. Powódka wskazała ponadto, że domniemywa, iż za miesiące wrzesień i październik 2016 r. również nie otrzyma wynagrodzenia, a ponadto nie otrzyma odprawy i ekwiwalentu za urlop. Powódka prognozuje także trudności z uzyskaniem od pracodawcy świadectwa pracy.

Postanowieniem z dnia 29 grudnia 2016 r. Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia we Wrocławiu X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych **zwolnił powódkę od ponoszenia kosztów sądowych** w niniejszym postępowaniu (k. 80).

W odpowiedzi na pozew strona pozwana (...) Sp. z o.o. w C. uznała roszczenie co do kwoty 12 000 zł brutto tytułem wynagrodzenia za okres lipiec – październik 2016 r., co do kwoty 6 000 zł brutto tytułem odprawy pieniężnej oraz co do kwoty 3 800 zł brutto tytułem ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy. W pozostałym zakresie strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa (k. 92, 93).

W uzasadnieniu strona pozwana wskazała, że powódka była zatrudniona na podstawie umowy o pracę za wynagrodzeniem miesięcznym w wysokości 3 000 zł brutto. Z tej przyczyny podane przez powódkę w pozwie kwoty są zawyżone i nie znajdują uzasadnienia w dokumentach.

Na rozprawie w dniu 29 marca 2017 r. powódka cofnęła powództwo w zakresie roszczenia o nakazanie stronie pozwanej wydania świadectwa pracy (k. 147).

Pismem procesowym z dnia 31 marca 2017 r. strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa z uwagi na otrzymanie przez powódkę zaległego wynagrodzenia z Wojewódzkiego Urzędu Pracy w W. (k. 150).

Pismem procesowym z dnia 26 czerwca 2017 r. powódka ograniczyła powództwo w części, tj. co do kwoty 11 197,53 zł brutto tytułem wynagrodzenia za pracę oraz co do kwoty 7 000 zł brutto tytułem odprawy pieniężnej z uwagi na zaspokojenie powyższych kwot przez Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych. Powódka podtrzymała żądanie pozwu w zakresie roszczenia o zasądzenie od strony pozwanej kwoty **16 608,82 zł brutto** tytułem wynagrodzenia za pracę, kwoty **6 114 zł brutto** tytułem odprawy pieniężnej oraz kwoty **10 303,92 zł brutto** tytułem ekwiwalentu za niewykorzystany urlop. Powódka wskazała, że nie domaga się zasądzenia odsetek za opóźnienie od dochodzonych kwot (k. 169).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Strona pozwana prowadzi działalność gospodarczą w formie spółki z ograniczoną odpowiedzialnością pod firmą (...) Sp. z o.o. Siedzibą pozwanej spółki jest miejscowość C.. Wspólnikiem posiadającym całość udziałów spółki jest (...). Organem uprawnionym do reprezentowania pozwanej spółki jest zarząd. Spółka reprezentowana jest przez członka zarządu działającego samodzielnie (w przypadku zarządu jednoosobowego), dwóch członków zarządu działających łącznie albo członka zarządu działającego z prokurentem (w przypadku zarządu wieloosobowego).

Na dzień 2 stycznia 2017 r. spółka posiadała zarząd jednoosobowy (prezes zarządu – J. S.). Na dzień 18 października 2017 r. funkcję tę pełnił S. A..

Przedmiotem prowadzonej przez pozwaną spółkę działalności gospodarczej jest przede wszystkim pozostała działalność pocztowa i kurierska, a ponadto m.in. transport drogowy towarów, wydawanie wykazów oraz list, działalność związana z wyszukiwaniem miejsc pracy i pozyskiwaniem pracowników.

Dowód:

Odpis z rejestru przedsiębiorców KRS pozwanej spółki – stan na dzień. 18.10.2016 r. i 02.01.2017 r. (k. 86 – 91)

W dniu 1 kwietnia 2009 r. powódka zawarła umowę o pracę na czas określony od dnia 1 kwietnia 2009 r. do dnia 31 marca 2010 r. z (...) Sp. z o.o. w K.. Na mocy przedmiotowej umowy powódka objęła stanowisko referenta operacyjnego w pełnym wymiarze czasu pracy za wynagrodzeniem miesięcznym w wysokości 1 650 zł brutto.

W dniu 31 marca 2010 r. powódka zawarła z (...) Sp. z o.o. w K. umowę o pracę na czas określony od dnia 1 kwietnia 2010 r. do dnia 31 marca 2011 r. Na mocy przedmiotowej umowy powódka objęła stanowisko pracownika administracyjno – operacyjnego w pełnym wymiarze czasu pracy, za wynagrodzeniem miesięcznym w wysokości 1 650 zł brutto.

W dniu 31 marca 2011 r. powódka zawarła z (...) Sp. z o.o. w K. umowę o pracę na czas określony od dnia 1 kwietnia 2011 r. do dnia 21 sierpnia 2011 r. Na mocy przedmiotowej umowy powódka objęła stanowisko pracownika administracyjno – operacyjnego w pełnym wymiarze czasu pracy, za wynagrodzeniem miesięcznym w wysokości 1 650 zł brutto.

W dniu 19 sierpnia 2011 r. powódka zawarła z (...) Sp. z o.o. w K. umowę o pracę na czas określony od dnia 22 sierpnia 2011 r. do dnia 31 sierpnia 2012 r. Na mocy przedmiotowej umowy powódka objęła stanowisko pracownika administracyjno – operacyjnego w pełnym wymiarze czasu pracy, za wynagrodzeniem miesięcznym w wysokości 1 650 zł brutto.

Do zakresu obowiązków powódki na stanowisku pracownika administracyjno – operacyjnego należała m.in. obsługa (...) (wydawanie, raportowanie, zgrywanie, analizy), raportowanie i monitorowanie procesu doręczania przesyłek w sieci InPost, obsługa reklamacji, obsługa i przygotowanie dokumentacji dla doręczycieli, obsługa paczkomatów, rozliczanie doręczycieli z wykonanej pracy, sortowanie przesyłek, kontrola terminowości przesyłek pozostałych na sortowni.

W dniu 31 sierpnia 2012 r. powódka zawarła umowę o pracę na czas nieokreślony z (...) Sp. z o.o. w K.. Na mocy przedmiotowej umowy powódka objęła stanowisko pracownika operacyjnego na obszarze działania Oddziału W. w pełnym wymiarze czasu pracy, za wynagrodzeniem miesięcznym w wysokości 1 500 zł brutto.

Na mocy porozumienia zmieniającego, zawartego w dniu 29 marca 2013 r. pomiędzy powódką a (...) Sp. z o.o. w K., z dniem 1 kwietnia 2013 r. powódka objęła stanowisko zastępcy kierownika oddziału własnego. Pozostałe warunki umowy o pracę z dnia 31 sierpnia 2012 r. pozostały bez zmian.

Pismem z dnia 30 kwietnia 2014 r. powódka została poinformowana o przejściu z dniem 1 czerwca 2014 r. zakładu pracy w postaci przedsiębiorstwa (...) Sp. z o.o. na innego pracodawcę, tj. (...) Sp. z o.o. w K., na mocy art. 23¹ k.p. Od dnia 1 czerwca 2014 r. pracodawcą powódki była spółka (...) Sp. z o.o. w K..

Na mocy porozumienia zmieniającego, zawartego w dniu 30 maja 2014 r. pomiędzy powódką a (...) Sp. z o.o. w K., z dniem 1 czerwca 2014 r. powódka objęła stanowisko kierownika oddziału własnego za wynagrodzeniem miesięcznym, na które składać się miało wynagrodzenie zasadnicze w wysokości 3 000 zł brutto oraz premia regulaminowa.

Informacją z dnia 27 lutego 2015 r. powódka została poinformowana o przejściu z dniem 1 kwietnia 2015 r. zakładu pracy na nowego pracodawcę, tj. (...) Sp. z o.o. w K..

Na mocy porozumienia zmieniającego, zawartego w dniu 1 marca 2016 r. pomiędzy powódką a (...) Sp. z o.o. w K., z dniem 1 marca 2016 r. powódka została skierowana do pracy w Oddziale (...) (w miejsce dotychczasowego Oddziału (...)). Pozostałe warunki umowy o pracę pozostały bez zmian.

Dowód:

Umowa o pracę z dn. 31.08.2012 r. na czas nieokreślony (k. 9, 10)

Porozumienie z dn. 31.08.2012 r. (k. 12)

Porozumienie zmieniające z dn. 29.03.2013 r. (k. 13)

Porozumienie zmieniające z dn. 30.05.2014 r. (k. 14)

Porozumienie zmieniające z dn. 01.03.2016 r. (k. 15)

Zawiadomienie o przejściu zakładu pracy na innego pracodawcę z dn. 30.04.2014 r. (k. 18)

Informacja z dn. 27.02.2015 r. (k. 19)

Umowa o pracę z dn. 01.04.2009 r. na czas określony (k. 34 – 36)

Porozumienie z dn. 01.04.2009 r. (k. 37)

Umowa o pracę z dn. 31.03.2010 r. na czas określony (k. 39 – 41)

Umowa o pracę z dn. 31.03.2011 r. na czas określony (k. 42 – 44)

Zakres obowiązków i odpowiedzialności z dn. 31.03.2011 r. (k. 45)

Umowa o pracę z dn. 19.08.2011 r. na czas określony (k. 46 – 48)

Porozumienie z dn. 19.08.2011 r. (k. 49)

Przesłuchanie powódki (k. 164; płyta CD)

Za pośrednictwem wiadomości e – mail z dnia 7 lipca 2016 r. pracownicy spółek (...) S.A. i (...) Sp. z o.o. zostali poinformowani o rozpoczęciu konsultacji z przedstawicielami spółek, dotyczących rozpoczęcia procesu zwolnień grupowych w obszarze biznesu listowego. Wejście w proces zwolnień grupowych zostało przedstawione jako niezbędne i wynikające z trwającej restrukturyzacji spółek.

W wiadomości e – mail z dnia 10 sierpnia 2016 r. pracownicy spółki (...) Sp. z o.o. zostali powiadomieni o zawarciu w dniu 8 sierpnia 2016 r. pomiędzy (...) S.A. a (...) Sp. z o.o. w W. umowy sprzedaży wszystkich posiadanych przez (...) S.A. udziałów w spółce (...) Sp. z o.o. w K., tj. 100 udziałów o łącznej wartości nominalnej 5 000 zł, reprezentujących łącznie 100 % kapitału zakładowego spółki (...) Sp. z o.o. W treści wiadomości wskazano, że tym samym spółka (...) Sp. z o.o. nie należy już do Grupy (...) .pl.

W wiadomości z dnia 11 sierpnia 2016 r. pracownicy (...) Sp. z o.o. zostali powiadomieni, że nowy właściciel ((...) Sp. z o.o. w W.) przejął w pełni prawa i obowiązki, i tym samym we wszystkich sprawach związanych z kwestiami formalnymi i personalnymi należy kontaktować się z przedstawicielami nowego właściciela.

W wiadomości z dnia 12 sierpnia 2016 r. przedstawiciel (...) Sp. z o.o. w W. wskazał dane kontaktowe (nr telefonu, dwa adresy e – mail), na które pracownicy mogli kontaktować się w sprawach formalnych i personalnych.

Dowód:

Informacje o procesie restrukturyzacji i sprzedaży udziałów pozwanej spółki (k. 20 – 25)

Przesłuchanie powódki (k. 164; płyta CD)

W dniu 25 lipca 2016 r. powódka otrzymała oświadczenie pracodawcy o rozwiązaniu umowy o pracę z dnia 31 sierpnia 2012 r. za wypowiedzeniem, z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia, który upływał z dniem 31 października 2016 r.

Jako przyczynę wypowiedzenia pracodawca wskazał zmniejszenie zatrudnienia u pracodawcy z przyczyn nie dotyczących pracowników, skutkujące likwidacją stanowiska pracy powódki, a będące następstwem restrukturyzacji działalności pracodawcy w zakresie obsługi przesyłek listowych.

W treści oświadczenia pracodawca poinformował również, że powódce zostanie wypłacona odprawa pieniężna.

Dowód:

Rozwiązanie umowy o pracę za wypowiedzeniem z dn. 25.07.2016 r.
(k. 16, 17)

Pismem z dnia 19 września 2016 r. pracodawca złożył powódce oświadczenie o rozwiązaniu za wypowiedzeniem umowy o pracę z dnia 1 kwietnia 2009 r. zawartej na czas nieokreślony. Upływ trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia miał przypadać na dzień 31 grudnia 2016 r.

Jako przyczynę wypowiedzenia pracodawca wskazał zmniejszenie zatrudnienia u pracodawcy z przyczyn nie dotyczących pracowników, skutkujące likwidacją stanowiska pracy powódki, a będące następstwem restrukturyzacji działalności pracodawcy w zakresie obsługi przesyłek listowych.

W treści oświadczenia pracodawca poinformował również, że powódce zostanie wypłacona odprawa pieniężna.

Dowód:

Rozwiązanie umowy o pracę za wypowiedzeniem z dn. 19.09.2016 r. (k. 51)

Powódka trzykrotnie, za pośrednictwem wiadomości e – mail przesłanej na oba adresy e – mail wskazane w informacji z dnia 12 sierpnia 2016 r., przekazała wiadomość o swojej gotowości do pracy i poprosiła o wskazanie miejsca wykonywania pracy do końca okresu wypowiedzenia, a ponadto wezwała do uregulowania zobowiązań finansowych względem powódki, tj. wypłaty wynagrodzenia za lipiec i sierpień 2016 r. na podany rachunek bankowy.

Dowód:

Wydruk poczty elektronicznej z dn. 28.09.2016 r. (k. 26)

W dniu 3 listopada 2016 r. pracodawca wystawił powódce świadectwo pracy, w treści którego wskazał m.in., że powódka nie otrzymała wynagrodzenia za okres lipiec – październik 2016 r. oraz odprawy pieniężnej.

Pismem z dnia 12 grudnia 2016 r. powódka zwróciła się do pozwanej spółki o sprostowanie świadectwa pracy w ustępie 1, ustępie 4 punkt 1 i 4, ustępie 6. W dniu 13 marca 2017 r. powódka ponowiła wniosek o sprostowanie świadectwa pracy.

Dowód:

Świadectwo pracy z dn. 03.11.2016 r. (k. 75, 76)

Wniosek o sprostowanie świadectwa pracy z dn. 12.12.2016 r. (k. 77, 78)

Wniosek o sprostowanie świadectwa pracy z dn. 13.03.2017 r. (k. 136)

Przesłuchanie powódki (k. 164; płyta CD)

W okresie od stycznia 2016 r. do czerwca 2016 r. powódka otrzymała przelewem na rachunek bankowy od strony pozwanej następujące kwoty netto tytułem wynagrodzenia:

- za styczeń 2016 r. – 4 611,30 zł;
- za luty 2016 r. – 4 686,10 zł;
- za marzec 2016 r. – 4 686,10 zł;
- za kwiecień 2016 r. – 4 690,10 zł;
- za maj 2016 r. – 4 690,10 zł;
- za czerwiec 2016 r. – 4 690,10 zł.

Wynagrodzenie powódki składało się z wynagrodzenia zasadniczego (3 500 zł brutto miesięcznie), z premii (jakościowej, budżetowej, uznaniowej, KOR) oraz ze zwrotu wydatków na paliwo (w stałej kwocie 100 zł). Łączna pula premii regulaminowej i uznaniowej w poszczególnych miesiącach w okresie od stycznia 2016 r. do lipca 2016 r. wynosiła (netto):

- za styczeń 2016 r. – 2 154,38 zł;
- za luty 2016 r. – 2 229,54 zł;
- za marzec 2016 r. – 2 229,54 zł;
- za kwiecień 2016 r. – 2 229,54 zł;
- za maj 2016 r. – 2 229,54 zł;

- za czerwiec 2016 r. – 2 229,54 zł;
- za lipiec 2016 r. – 3 229,54 zł.

Comiesięczne wnioski premiowe powódki, zarówno w zakresie premii regulaminowej jak i premii uznaniowej, zatwierdzane były przez bezpośredniego przełożonego powódki, D. B..

Prawo do premii uznaniowej i premii regulaminowej zostało przewidziane w Regulaminie Wynagradzania B. L.Sp. z o.o. z dnia 1 kwietnia 2015 r.

Wysokość premii uznaniowej uzależniona była od następujących czynników: wyników finansowych spółki, realizacji założonego budżetu, wykonania bieżących zadań własnych, wykonania dedykowanych indywidualnych zadań w danym miesiącu, przestrzegania dyscypliny pracy i zasad raportowania, nie wystąpienia zdarzeń, które miałyby istotny wpływ na negatywną ocenę postawy i wyników pracy pracownika (Załącznik Nr 5 Do Regulaminu Wynagradzania). Nie zdarzyło się, by w danym miesiącu powódka nie otrzymała premii uznaniowej.

Na premię regulaminową składały się premia jakościowa, budżetowa i uznaniowa (załącznik nr 6 do Regulaminu Wynagradzania).

Dowód:

Plik wyciągów bankowych (k. 111 – 116)

Wydruk wniosków premiowych dot. powódki (k. 117 – 123)

Regulamin Wynagradzania B. L. Sp. z o.o. z dn. 01.04.2015 r. (k. 106 – 110)

Druk PIT – 11 za rok 2016 (k. 153 – 154)

Przesłuchanie powódki (k. 164; płyta CD)

Pracodawca nie wypłacił powódce wynagrodzenia za okres lipiec 2016 r. – październik 2016 r., odprawy pieniężnej ani ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy.

Besporne

Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych zatwierdził do wypłaty na rzecz powódki łączną kwotę 18 197,53 zł brutto (w tym 11 197,53 zł brutto tytułem zaległego wynagrodzenia za pracę oraz 7 000 zł brutto tytułem odprawy pieniężnej). Przyznane świadczenie stanowiło należność pracowniczą niezaspokojoną przez niewypłacalnego pracodawcę, tj. (...) Sp. z o.o. w C..

Wynagrodzenie za pracę z FGŚP zostało powódce wypłacone za okres nie dłuższy niż 3 miesiące poprzedzające datę wystąpienia niewypłacalności pracodawcy, tj. za okres od dnia 10 lipca 2016 r. do dnia 9 października 2016 r. Wysokość przyznanego świadczenia z tytułu wynagrodzenia za pracę została ograniczona do przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia z poprzedniego kwartału, tj. do kwoty 4 218,92 zł za każdy należny miesiąc.

Dowód:

Pismo Wojewódzkiego Urzędu Pracy w W. Wydziału Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych z dn. 15.02.2017 r. (k. 135)

Przesłuchanie powódki (k. 164; płyta CD)

W oparciu o powyższe ustalenia faktyczne Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo, ograniczone ostatecznie przez powódkę do kwoty 33 026,74 zł

brutto, podlegało uwzględnieniu w całości.

W niniejszej sprawie, po ostatecznym sprecyzowaniu żądania pozwu, powódka domagała się zasądzenia od strony pozwanej łącznej kwoty **33 026,74 zł brutto**, w tym kwoty **16 608,82 zł brutto** tytułem wynagrodzenia za pracę, kwoty **6 114 zł brutto** tytułem odprawy pieniężnej oraz kwoty **10 303,92 zł brutto** tytułem ekwiwalentu za niewykorzystany urlop. Powódka ograniczyła pierwotnie dochodzoną kwotę w części, tj. co do kwoty 11 197,53 zł brutto tytułem wynagrodzenia za pracę oraz co do kwoty 7 000 zł brutto tytułem odprawy pieniężnej z uwagi na zaspokojenie powyższych kwot (łącznie 18197,53 zł brutto) przez Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych. Ponadto powódka cofnęła żądanie nakazania stronie pozwanej wydania powódce świadectwa pracy.

Strona pozwana uznała częściowo roszczenia powódki, tj. uznała roszczenie co do kwoty 12 000 zł brutto tytułem wynagrodzenia za okres lipiec – październik 2016 r., co do kwoty 6 000 zł brutto tytułem odprawy pieniężnej oraz co do kwoty 3 800 zł brutto tytułem ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy. Łącznie strona pozwana uznała roszczenie pozwu co do kwoty 21 800 zł. W pozostałym zakresie strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa.

W niniejszej sprawie bezsporny był fakt zatrudnienia powódki u strony pozwanej w spornym okresie, tj. w okresie lipiec 2016 r. – październik 2016 r., tryb rozwiązania umowy o pracę łączącej strony, niewykorzystanie przez powódkę na dzień rozwiązania stosunku pracy 33 dni urlopu wypoczynkowego oraz fakt niewypłacenia powódce za wskazany okres wynagrodzenia. Nie stanowiła także okoliczności spornej kwestia niewypłacenia powódce odprawy pieniężnej przysługującej jej z tytułu rozwiązania umowy o pracę z przyczyn nietyczących pracowników oraz niewypłacenia powódce ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy. Spór koncentrował się jedynie na okoliczności wysokości przysługującego powódce wynagrodzenia miesięcznego. Uznając częściowo powództwo strona pozwana ograniczyła się bowiem do wskazania, że podane przez powódkę w pozwie kwoty są zawyżone i nie znajdują uzasadnienia w dokumentach.

Słowem wstępu należy stwierdzić, że, uwzględniając treść art. 6 k.c., do osoby występującej z pozwem należy udowodnienie faktów pozytywnych, które stanowią podstawę powództwa, gdyż z faktów tych wywodzi ona swoje prawo. Do przeciwnika zaś należy wykazanie okoliczności niweczących to prawo lub uniemożliwiających jego powstanie (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 listopada 1997 r., sygn. akt I PKN 375/97, OSNP 1998/18/537).

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy wskazać należy, że powódka, poza swoim przesłuchaniem, zaoferowała w niniejszym postępowaniu szereg dowodów z dokumentów o charakterze kadrowo – płacowym, które pozwoliły Sądowi na uznanie twierdzeń powódki za udowodnione. Przedłożone przez powódkę dokumenty, na które Sąd powołał się w treści niniejszego uzasadnienia, pozwoliły ustalić w szczególności takie okoliczności jak okres zatrudnienia powódki w pozwanej spółce, rodzaj umówionej pracy i zajmowane przez powódkę stanowiska, a przede wszystkim zaś – warunki płacy i ukształtowanie przez strony składników i wysokości wynagrodzenia za pracę.

Odnosząc się zaś do postawy procesowej strony pozwanej podkreślenia wymaga, że poza ogólnikowym i lapidarnym stwierdzeniem, iż żądania powódki są zawyżone, strona pozwana nie zaoferowała w niniejszym postępowaniu żadnych dowodów na potwierdzenie stawianej tezy. Strona pozwana nie podważyła też autentyczności i wiarygodności przedłożonych przez powódkę dokumentów. Zgodnie zaś z zasadami rozkładu ciężaru dowodu określonymi w art. 6 k.c., w niniejszym postępowaniu na stronie pozwanej spoczywał ciężar wykazania, że dochodzone przez powódkę kwoty nie odpowiadają warunkom łączącego strony stosunku pracy. Kwestionując wysokość roszczeń powódki strona pozwana winna liczyć się z koniecznością wykazania prawdziwości stawianych zarzutów i twierdzeń. Podkreślenia wymaga, że strona pozwana nie tylko nie przejawiała w niniejszym postępowaniu żadnej inicjatywy dowodowej, ale też nie zrealizowała nałożonego przez Sąd zobowiązania do dostarczenia materiału dowodowego, który mógłby ewentualnie podważyć zasadność roszczeń powódki, tj. w szczególności akt osobowych powódki, zaświadczenia o średnim wynagrodzeniu powódki, list płac i list obecności powódki za okres sporny. Strona pozwana nie odpowiedziała na wezwanie Sądu do wskazania ostatniego znanego adresu D. B., pracownika pozwanej spółki i

bezpośredniego przełożonego powódki, którego zeznania Sąd postanowił dopuścić jako dowód w niniejszej sprawie z urzędu. Bezczynność strony pozwanej w tym zakresie uniemożliwiła przesłuchanie świadka. Mimo prawidłowych zawiadomień strona pozwana nie stawiała się na żadnym terminie rozprawy, jakie odbyły się w niniejszej sprawie, nie korzystając z możliwości do zadawania pytań słuchanej w charakterze strony powódki. Ponadto strona pozwana nie wnioskuje o przeprowadzenie dowodu z przesłuchania przedstawiciela strony pozwanej.

Podkreślić należy, że zgodnie z zasadami procesu cywilnego, ciężar gromadzenia materiału procesowego spoczywa na stronach. Istota tego ciężaru sprowadza się do ryzyka poniesienia ujemnych konsekwencji braku wywiązania się z powinności przedstawienia dowodu. Skutkiem braku wykazania przez stronę prawdziwości twierdzeń o faktach istotnych dla sprawy jest to, że twierdzenia takie zasadniczo nie będą mogły leżeć u podstaw sądowego rozstrzygnięcia. Strona, która nie udowodni przytoczonych twierdzeń, utraci korzyści, jakie uzyskabyłaby aktywnym działaniem. Samo twierdzenie strony nie jest bowiem dowodem, a twierdzenie dotyczące istotnej dla sprawy okoliczności powinno być udowodnione przez stronę to twierdzenie zgłaszającą.

W związku z całkowicie bierną postawą strony pozwanej (jeśli nie liczyć nad wyraz zwięzłej odpowiedzi na pozew) zaprezentowaną w niniejszym postępowaniu, twierdzenia pozwanej spółki dotyczące rzekomego zawyżenia roszczeń przez powódkę Sąd uznał za gołosłowne.

Z uwagi na powyższe Sąd ustalił wysokość wynagrodzenia powódki (która miała wpływ na każde z żądań powódki składających się na dochodzoną łącznie kwotę) na podstawie dowodów przedstawionych przez powódkę, którym strona pozwana nie zaprzeczyła, oraz na podstawie przesłuchania powódki, którego treść w pełni korespondowała z wnioskami płynącymi z dowodów z dokumentów.

Podstawy prawnej dochodzonych przez powódkę roszczeń należy poszukiwać po pierwsze w treści art. 22 k.p. i w wynikającej z tego przepisu istocie stosunku pracy, która sprowadza się do zobowiązania pracownika do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczony przez pracodawcę, oraz pracodawcy – do zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem. Terminowa i prawidłowa wypłata wynagrodzenia stanowi też jeden z podstawowych obowiązków pracodawcy, przewidziany przez ustawodawcę w art. 94 pkt 5 Kodeksu pracy.

Przechodząc do roszczenia w zakresie zasądzenia od strony pozwanej odprawy pieniężnej należy wskazać, że podstawę prawną żądania powódki stanowi art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 13 marca 2003 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracownika (Dz.U. Nr 90, poz. 844).

Zgodnie z cytowanym przepisem pracownikowi, w związku z rozwiązaniem stosunku pracy w ramach grupowego zwolnienia, przysługuje odprawa pieniężna w wysokości: 1) jednomiesięcznego wynagrodzenia, jeżeli pracownik był zatrudniony u danego pracodawcy krócej niż 2 lata; 2) dwumiesięcznego wynagrodzenia, jeżeli pracownik był zatrudniony u danego pracodawcy od 2 do 8 lat; 3) trzymiesięcznego wynagrodzenia, jeżeli pracownik był zatrudniony u danego pracodawcy ponad 8 lat.

Przyczyny niedotyczące pracownika, które będą uzasadniały zastosowanie zwolnienia grupowego bądź indywidualnego z powołanej ustawy to przede wszystkim przyczyny ekonomiczne i organizacyjne, związane z funkcjonowaniem pracodawcy, spowodowane np. koniecznością zmniejszenia zatrudnienia ze względów ekonomicznych, zmianą profilu produkcji, przedmiotu działalności, zakresem działania pracodawcy czy też zmianami własnościowymi. Przyczyną niedotyczącą pracownika jest niewątpliwie zmniejszenie zatrudnienia będące następstwem restrukturyzacji działalności pracodawcy oraz wynikająca stąd likwidacja określonego stanowiska pracy – tj. przyczyna wskazana powódce przez pracodawcę w oświadczeniu o rozwiązaniu umowy o pracę za wypowiedzeniem z dnia 25 lipca 2016 r.

Odnosząc się do roszczenia powódki w przedmiocie zasądzenia od pozwanej spółki ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy wskazać należy po pierwsze, że w myśl art. 171 § 1 k.p. w przypadku niewykorzystania

przysługującego urlopu w całości lub w części z powodu rozwiązania lub wygaśnięcia stosunku pracy pracownikowi przysługuje ekwiwalent pieniężny.

Na podstawie całokształtu zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego Sąd ustalił, że w spornym okresie (tj. za miesiące od lipca 2016 r. do października 2016 r.) powódka winna otrzymać tytułem wynagrodzenia za pracę kwotę 27 806,65 zł brutto. Biorąc pod uwagę częściowe zaspokojenie roszczeń powódki w tym zakresie przez Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, który zatwierdził wypłatę na rzecz powódki tytułem zaległego wynagrodzenia za pracę kwotę 11 197,53 zł brutto, uznać należy, że do wypłaty z tego tytułu pozostała kwota 16 609,12 zł brutto, przy czym precyzując ostatecznie roszczenie powódka wskazała, że domaga się zasądzenia tytułem wynagrodzenia kwoty 16 608,82 zł brutto – taką więc kwotę władny był zasądzić Sąd, związany zakazem orzekania ponad żądanie pozwu.

Uwzględniając okres zatrudnienia powódki w pozwanej spółce (tj. okres od dnia 1 kwietnia 2009 r. do dnia 31 października 2016 r.) Sąd ustalił, że z tytułu rozwiązania umowy o pracę przez pracodawcę z przyczyn nie dotyczących pracownika powódka winna otrzymać odprawę pieniężną, o której mowa w art. 8 ust. 1 pkt 2 ustawy o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn nie dotyczących pracownika, tj. odprawę w wysokości dwumiesięcznego wynagrodzenia. Okres zatrudnienia powódki w pozwanej spółce, biorąc pod uwagę także jej poprzedników prawnych, wynosił bowiem więcej niż 2 lata, lecz nie więcej niż 8 lat.

Sąd ustalił, że wartość należnej powódce odprawy wynosiła 13 114 zł brutto. Biorąc pod uwagę częściowe zaspokojenie roszczeń powódki w przedmiotowym zakresie przez Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, który zatwierdził wypłatę na rzecz powódki tytułem odprawy pieniężnej kwotę 7 000 zł brutto, uznać należy, że do wypłaty na rzecz powódki pozostała kwota 6 114 zł brutto.

Odprawę pieniężną ustala się według zasad obowiązujących przy obliczaniu ekwiwalentu pieniężnego za urlop wypoczynkowy (art. 8 ust. 3 ustawy o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn nie dotyczących pracownika). Zasady obliczania tego ekwiwalentu reguluje rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 8 stycznia 1997 r. w sprawie szczegółowych zasad udzielania urlopu wypoczynkowego, ustalania i wypłacania wynagrodzenia za czas urlopu oraz ekwiwalentu pieniężnego za urlop (Dz.U. Nr 2, poz. 14 ze zm.) wydane na podstawie art. 173 k.p.

Zgodnie z § 6 cytowanego rozporządzenia, wynagrodzenie za czas urlopu wypoczynkowego, zwane dalej "wynagrodzeniem urlopowym", ustala się z uwzględnieniem wynagrodzenia i innych świadczeń ze stosunku pracy, z wyłączeniem: 1) jednorazowych lub nieperiodycznych wypłat za spełnienie określonego zadania bądź za określone osiągnięcie, 2) wynagrodzenia za czas gotowości do pracy oraz za czas niezawinionego przez pracownika przestoju, 3) gratyfikacji (nagród) jubileuszowych, 4) wynagrodzenia za czas urlopu wypoczynkowego, a także za czas innej usprawiedliwionej nieobecności w pracy, 5) ekwiwalentu pieniężnego za urlop wypoczynkowy, 6) dodatkowego wynagrodzenia radcy prawnego z tytułu zastępstwa sądowego, 7) wynagrodzenia za czas niezdolności do pracy wskutek choroby lub odosobnienia w związku z chorobą zakaźną, 7a) kwoty wyrównania do wynagrodzenia za pracę do wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę, 8) nagród z zakładowego funduszu nagród, dodatkowego wynagrodzenia rocznego, należności przysługujących z tytułu udziału w zysku lub w nadwyżce bilansowej, 9) odpraw emerytalnych lub rentowych albo innych odpraw pieniężnych, 10) wynagrodzenia i odszkodowania przysługującego w razie rozwiązania stosunku pracy - stosując zasady określone w § 7-11.

W myśl § 14 cytowanego rozporządzenia, ekwiwalent pieniężny za urlop wypoczynkowy ustala się stosując zasady obowiązujące przy obliczaniu wynagrodzenia urlopowego, ze zmianami określonymi w § 15-19.

Z przedłożonej przez powódkę dokumentacji kadrowo – płacowej, w szczególności z dowodów przelewu wynagrodzenia oraz z wniosków premiowych, wynika, że charakter periodyczny i sukcesywny miała nie tylko, obok wynagrodzenia zasadniczego, premia regulaminowa, ale też premia uznaniowa oraz zwrot kosztów dojazdu. Tym samym wszystkie wymienione składniki wynagrodzenia należało uwzględnić przy ustaleniu wysokości należnej

powódce odprawy pieniężnej oraz ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy, który przysługiwał powódce za 33 dni niewykorzystanego urlopu wypoczynkowego w kwocie 10 303,92 zł brutto.

Biorąc pod uwagę całokształt okoliczności sprawy, **w punkcie I sentencji wyroku** Sąd zasądził od strony pozwanej (...) spółka z o. o. z siedzibą w C. na rzecz powódki K. W. kwotę 33.026,74 zł brutto, na którą składają się należności pracownicze w kwocie: 16.608,82 zł brutto tytułem wynagrodzenia za pracę w okresie lipiec – październik 2016 r., 6.114,00 zł brutto tytułem odprawy w związku z rozwiązaniem umowy o pracę z przyczyn nietyczących pracownika oraz 10.303,92 zł brutto tytułem ekwiwalentu za urlop wypoczynkowy.

W punkcie II sentencji wyroku Sąd umorzył postępowanie w sprawie w zakresie ograniczonego żądania pozwu, tj. w zakresie cofniętego przez powódkę żądania nakazania stronie pozwanej wydania świadectwa pracy oraz w zakresie, w jakim powódka ograniczyła roszczenia pieniężne z uwagi na częściowe ich zaspokojenie ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.

W punkcie III sentencji wyroku, działając na podstawie art. 113 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U.2014.1025) Sąd nakazał stronie pozwanej uiszczenie na rzecz Skarbu Państwa opłaty od pozwu w wysokości 1 652 zł (5 % z kwoty 33 026,54 zł), od zapłaty której powódka była zwolniona z mocy ustawy.

W punkcie IV sentencji wyroku Sąd nadał wyrokowi w punkcie I rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty uznanej przez stronę pozwaną, tj. do kwoty 21 800 zł, na zasadzie art. 333 § 1 ust. 2 k.p.c.